ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)
z 20. októbra 2005 *

Vo veci C-6/04,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 9. januára 2004,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. van Beek a L. Flynn, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: C. Jackson, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci K. Smith, barrister,

žalovanému,

* Jazyk konania: angličtina.

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis a J. Klučka (spravodajca),

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 26. mája 2005,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 9. júna 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojou žalobou Komisia Európskych spoločenstiev žiada, aby Súdny dvor určil, že Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska si tým, že neprebralo riadne požiadavky smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102, ďalej len „smernica o biotopoch"), nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

2 Podľa svojho článku 2 ods. 1 má smernica o biotopoch za cieľ prispievať k zabezpečeniu biologickej rôznorodosti prostredníctvom ochrany prirodzených biotopov divokej fauny a flóry na európskom území členských štátov, ktoré sú stranami Zmluvy.

3 Podľa článku 3 ods. 1 tej istej smernice členské štáty určia osobitné chránené územia (ďalej len „OCHU") s cieľom udržať alebo obnoviť priaznivý stav ochrany typov prirodzených biotopov a biotopov druhov s významom pre celé Spoločenstvo. Tieto územia majú byť časťou európskej ekologickej sústavy nazvanej „Natura 2000".

4 Článok 6 smernice o biotopoch sa týka opatrení potrebných pre zabezpečenie ochrany OCHU. Dohľad členského štátu nad stavom ochrany prirodzených biotopov a druhov s významom pre celé Spoločenstvo je upravený článkom 11 tejto smernice. Články 12 a 13 tej istej smernice sa týkajú opatrení na ochranu druhov zvierat a rastlín. Článok 14 sa týka odoberania vzoriek druhov divokej fauny a flóry. Článok 15 zakazuje určité neselektívne prostriedky odchytu alebo usmrcovania druhov divokej fauny. Čo sa týka článku 16 predmetnej smernice, táto definuje podmienky, za akých členské štáty, s určitými cieľmi, môžu udeliť výnimku z určitých ustanovení tejto smernice.

5 Podľa článku 23 ods. 1 smernice o biotopoch mali členské štáty uviesť do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do dvoch rokov od jej oznámenia a bezodkladne o tom informovať Komisiu. Predmetná smernica bola oznámená členským štátom 10. júna 1992.

Vnútroštátna právna úprava

6 Hlavné opatrenia na prebratie smernice o biotopoch v Spojenom kráľovstve, významné v tejto veci, sú tieto:

— Nariadenie z roku 1994 o zachovaní prirodzených biotopov [Conservation (Natural Habitats, &c.) Regulations 1994, ďalej „nariadenie z roku 1994"], ktoré je uplatniteľné v Anglicku, Walese a v Škótsku.

— Nariadenie z roku 1995 o zachovaní prirodzených biotopov v Severnom Írsku [Conservation (Natural Habitats, & c.) Regulations (Northern Ireland) 1995, ďalej „nariadenie z roku 1995"], ktoré je uplatniteľné v Severnom Írsku.

— Nariadenie z roku 1991 týkajúce sa ochrany prírody (Nature Protection Ordinance 1991), v znení nariadenia z roku 1995 o ochrane prírody [Nature Protection Ordinance (Amendment) Regulations 1995, ďalej „nariadenie z roku 1991"], ktoré je uplatniteľné na území Gibraltaru.

— Zákon z roku 1970 týkajúci sa ochrany tuleňov (Conservation of Seals Act 1970, ďalej „zákon o tuleňoch").

7 Článok 3 ods. 2 nariadenia z roku 1994 stanovuje, že Secretary of State, Minister of Agriculture, Fisheries and Food a úrady ochrany prírody vykonávajú funkcie, ktoré im priznáva právna úprava v oblasti ochrany prírody takým spôsobom, aby sa zabezpečilo rešpektovanie požiadaviek smernice o biotopoch.

8 Článok 3 ods. 4 toho istého nariadenia stanovuje, že bez ohľadu na ustanovenie uvedené v predchádzajúcom bode, každý príslušný orgán berie pri výkone svojich funkcií do úvahy požiadavky smernice o biotopoch v rozsahu, v akom môžu byť ovplyvnené výkonom týchto funkcií.

Konanie pred podaním žaloby

9 Dňa 6. novembra 2000 Komisia zaslala Spojenému kráľovstvu výzvu, v ktorej uviedla, že určité ustanovenia smernice o biotopoch neboli riadne prebraté do vnútroštátneho právneho poriadku tohto členského štátu.

10 Britské úrady na túto výzvu odpovedali listom z 27. februára 2001. Pripustili, že v dvoch bodoch, týkajúcich sa petrolejárskych a plynárenských činností na mori a rozšírenia pôsobnosti smernice mimo teritoriálnych vôd, bola výzva dôvodná, ale napádali väčšinu ostatných výhrad uvedených v tejto výzve.

11 Keďže Komisiu nepresvedčili vysvetlenia uvádzané Spojeným kráľovstvom, 18. júla 2001 vydala odôvodnené stanovisko, v ktorom opätovne uviedla svoje výhrady a vyzvala tento členský štát na prijatie opatrení potrebných na prispôsobenie sa tomuto stanovisku v lehote dvoch mesiacov od jeho oznámenia.

12 V odpovedi na toto odôvodnené stanovisko Spojené kráľovstvo listom z 27. novembra 2001 oznámilo Komisii svoj úmysel zmeniť legislatívu s cieľom väčšej právnej istoty a väčšej jasnosti vo viacerých bodoch, ktorých sa týkalo odôvodnené stanovisko, zotrvávajúc však na tom, že účinné opatrenia vo všeobecnosti rešpektujú ustanovenia smernice o biotopoch (ďalej len „list z 27. novembra 2001").

13 Nakoniec listom z 2. decembra 2003 britské orgány informovali Komisiu o dosiahnutom pokroku v procese prijímania zmien vnútroštátnej legislatívy smerujúcich k zabezpečeniu lepšieho prebratia smernice o biotopoch.

14 Za týchto okolností sa Komisia rozhodla podať túto žalobu.

O žalobe

O spôsobe prebratia smernice o biotopoch

Argumentácia účastníkov konania

15 Komisia vytýka Spojenému kráľovstvu, že neprebralo adekvátnym spôsobom smernicu o biotopoch do svojho právneho poriadku. Komisia sa konkrétne domnieva, že tento členský štát nesprávne prijal všeobecné ustanovenie s cieľom vyplniť prípadné medzery v špecifických ustanoveniach smerujúcich k zabezpečeniu takéhoto prebratia.

16 Spojené kráľovstvo tvrdí, že správne prebralo smernicu o biotopoch tým, že pre zabezpečenie jej prebratia prijala právnu úpravu, ktorá obsahuje nielen špecifické požiadavky, ale tiež všeobecné povinnosti a administratívne postupy. Tieto všeobecné povinnosti musia byť vnímané v súvislosti so špecifickými požiadavkami tejto právnej úpravy, ktorú dopĺňali, čo zabezpečovalo primerané a účinné zavedenie predmetnej smernice.

17 Britské orgány vychádzajú konkrétne z článku 3 ods. 2 a 4 nariadenia z roku 1994, ktorého ekvivalentnými ustanoveniami sú pre Severné Írsko článok 3 ods. 2 a 4 nariadenia z roku 1995 a pre Gibraltár článok 17 A nariadenia z roku 1991. V podstate tieto ustanovenia ukladajú ministerstvám, orgánom ochrany prírody, ako aj všetkým iným príslušným verejným orgánom vykonávať svoje funkcie spôsobom zabezpečujúcim rešpektovanie požiadaviek smernice o biotopoch.

18 Komisia sa naopak domnieva, že všeobecné ustanovenia uvádzané Spojeným kráľovstvom nie sú dostatočne presné pre zabezpečenie prebratia špecifických povinností, ktoré ukladá predmetná smernica, do vnútroštátneho práva.

19 V konečnom dôsledku pre určenie dosahu ich práv a povinností sa právne subjekty budú musieť zakaždým obrátiť na smernicu o biotopoch, čo nespĺňa požiadavky právnej istoty ani podmienky špecifickosti, presnosti a jasnosti vyžadované ustálenou judikatúrou Súdneho dvora.

20 Komisia dodáva, že pokiaľ by Súdny dvor mal nasledovať logiku argumentácie Spojeného kráľovstva, predmetná smernica by pravdepodobne mohla byť takýmto všeobecným ustanovením prebratá v celosti, čo by odporovalo požiadavke špecifickosti pripomenutej pri viacerých príležitostiach judikatúrou týkajúcou sa prebratia smerníc.

Posúdenie Súdnym dvorom

21 Na úvod je potrebné pripomenúť, že v zmysle článku 249 tretieho odseku ES smernica zaväzuje každý členský štát — adresáta, čo sa týka výsledku, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód zavedenia predmetnej smernice do vnútroštátneho práva ponecháva vnútroštátnym orgánom. V súlade s ustálenou judikatúrou, hoci si prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku nevyžaduje nevyhnutne formálne a doslovné prebratie jej obsahu do výslovného a špecifického právneho ustanovenia, a možno sa v závislosti od jej obsahu uspokojiť so všeobecným právnym kontextom, avšak pod podmienkou, že tento efektívne zabezpečuje plné uplatnenie smernice dostatočne jasným a presným spôsobom (pozri najmä rozsudky z 9. apríla 1987, Komisia/Taliansko, 363/85, Zb. s. 1733, bod 7; z 30. mája 1991, Komisia/Nemecko, C-361/88, Zb. s. I-2567, bod 15, a zo 7. januára 2004, Komisia/Španielsko, C-58/02, Zb. s. I-621, bod 26).

22 V tejto súvislosti je dôležité v každom konkrétnom prípade určiť povahu ustanovenia obsiahnutého v smernici, ktorého sa týka žaloba o nesplnenie povinnosti, s cieľom posúdiť rozsah povinnosti prebratia prislúchajúcej členským štátom (pozri rozsudok z 26. júna 2003, Komisia/Francúzsko, C-233/00, Zb. s. I-6625, bod 77).

23 Nemožno teda prijať tvrdenie Spojeného kráľovstva, podľa ktorého najvhodnejším spôsobom zavedenia smernice o biotopoch do účinnosti bolo udelenie špecifických právomocí orgánom ochrany prírody a uložiť im všeobecnú povinnosť vykonávať svoje funkcie spôsobom zabezpečujúcim rešpektovanie požiadaviek tejto smernice.

24 Je potrebné pripomenúť, že v prvom rade existencia vnútroštátnych predpisov môže urobiť prebratie smernice prostredníctvom zákonných alebo iných právnych opatrení nadbytočným iba pod podmienkou, že tieto predpisy účinne zaručujú úplné uplatnenie predmetnej smernice vnútroštátnymi orgánmi.

25 V druhom rade je potrebné poznamenať, že zo štvrtého a jedenásteho odôvodnenia predmetnej smernice vyplýva, že biotopy a ohrozené druhy sú súčasťou prírodného dedičstva Európskeho spoločenstva a keďže riziká, ktoré im hrozia, často prekračujú hranice štátov, je potrebné z dôvodu spoločnej zodpovednosti prijať ochranné opatrenia vo všetkých členských štátoch. Následne, ako to poznamenala generálna advokátka v bode 11 svojich návrhov, presnosť prebratia má mimoriadnu dôležitosť v prípade ako je tento, keď správa spoločného dedičstva je zverená členským štátom pre ich príslušné územia [pozri analogicky k smernici Rady 79/409/EHS z 2. apríla 1979 o ochrane voľne žijúceho vtáctva (Ú. v. ES L 103, s. 1) rozsudky z 8. júla 1987, Komisia/Taliansko, 262/85, Zb. s. 3073, bod 39, a zo 7. decembra 2000, Komisia/Francúzsko, C-38/99, Zb. s. I-10941, bod 53].

26 Z toho vyplýva, že v rámci smernice o biotopoch, ktorá ukladá komplexné a technické pravidlá v oblasti práva životného prostredia, sú členské štáty osobitne povinné dbať o to, aby ich legislatíva určená na zabezpečenie prebratia tejto smernice bola jasná a presná, vrátane úpravy základných povinností dohľadu a monitorovania, aké sú uložené vnútroštátnym orgánom článkami 11, 12 ods. 4 a článkom 14 ods. 2 predmetnej smernice.

27 Zo skúmania právnej úpravy, na ktorú poukazuje Spojené kráľovstvo však vyplýva, že táto sa vyznačuje takou mierou všeobecnosti, že nepredstavuje zavedenie smernice o biotopoch do účinnosti s presnosťou a jasnosťou požadovanou s cieľom úplného splnenia požiadavky právnej istoty (pozri analogicky rozsudok zo 17. septembra 1987, Komisia/Holandsko, 291/84, Zb. s. 3483, bod 15), a ani nevytvára v predmetnej oblasti presný právny rámec, ktorý by zaručil úplné a ucelené uplatnenie tejto smernice, a umožnil by harmonizované a účinné vykonanie v nej stanovených predpisov (pozri analogicky rozsudok z 10. marca 2005, Komisia/Nemecko, C-531/03, neuverejnený v Zbierke, bod 19).

28 Z toho vyplýva, že všeobecné povinnosti stanovené právnou úpravou Spojeného kráľovstva nemôžu zabezpečiť uspokojivé prebratie ustanovení smernice o biotopoch uvedených v žalobe Komisie, a preto nemôžu doplniť prípadné medzery v špecifických ustanoveniach smerujúcich k zabezpečeniu takéhoto prebratia. Preto pri hodnotení konkrétnych výhrad uvedených Komisiou už nie je potrebné skúmať tvrdenia Spojeného kráľovstva založené na všeobecných povinnostiach obsiahnutých v predmetnej právnej úprave.

O výhradách uvádzaných Komisiou

O výhrade založenej na neúplnom prebratí článku 6 ods. 2 smernice o biotopoch

29 Berúc do úvahy určité upresnenia uvedené Spojeným kráľovstvom, Komisia vo svojej replike a počas pojednávania zobrala späť výhradu založenú na porušení článku 6 ods. 2 smernice o biotopoch, čo sa týka Anglicka, Walesu, Škótska a Severného Írska, trvajúc na ňom, čo sa týka Gibraltáru.

30 Komisia tvrdí, že tým, že sa obmedzilo sa na ochranu určených miest pred akoukoľvek činnosťou, ktorá by mohla spôsobiť narušenie, bez dbania o to, aby sa rovnako predchádzalo poškodeniu vyplývajúcemu z nedbanlivosti alebo nečinnosti, Spojené kráľovstvo nezabezpečilo úplné prebratie článku 6 ods. 2 tejto smernice pre Gibraltár.

31 Vláda Spojeného kráľovstva sa bez toho, že by skutočne napádala tvrdenia Komisie, domnieva, že treba predchádzať iba poškodeniam, ktoré nie sú prirodzené.

32 Okrem iného uvádza, že nariadenie z roku 1991 zaviedlo úplný a prísny režim kontroly. Tento režim zavádzal primeraným spôsobom smernicu o biotopoch do účinnosti, najmä ak sa naň hľadí v spojení so všeobecným pravidlom uvedeným v článku 17 A toho istého nariadenia.

33 V tomto ohľade je potrebné v prvom rade pripomenúť, že článok 6 ods. 2 predmetnej smernice zaväzuje členské štáty predchádzať poškodeniu prirodzených biotopov a biotopov druhov.

34 Ako poznamenala generálna advokátka v bode 19 svojich návrhov, je zrejmé, že pre prebratie článku 6 ods. 2 smernice o biotopoch a jeho zavedenie do účinnosti môže byť potrebné prijať tak opatrenia určené na predídenie vonkajších zásahov a poškodení spôsobených človekom, ako aj opatrenia určené na zastavenie prirodzeného vývoja spôsobilého zhoršiť stav ochrany druhov a prirodzených biotopov v OCHU.

35 Na druhom mieste je dôležité konštatovať, že ustanovenia článku 6 ods. 2 smernice o biotopoch neboli formálne prebraté do právnej úpravy uplatniteľnej na Gibraltár v lehote určenej v odôvodnenom stanovisku. Článok 17 G nariadenia z roku 1991 umožňujúci príslušným orgánom uzavrieť s vlastníkmi alebo držiteľmi pozemkov zmluvy týkajúce sa ich udržiavania sa zdá byť jediným ustanovením uplatniteľným na Gibraltár pre predchádzanie prípadným poškodeniam.

36 Je teda nutné konštatovať, že toto ustanovenie udeľovalo predmetným orgánom iba právne nevynútiteľné oprávnenie a že toto oprávnenie, v rozpore s požiadavkami článku 6 ods. 2 smernice o biotopoch, nemohlo predchádzať poškodeniam.

37 Preto, keďže vnútroštátne právo neobsahuje žiadne výslovné ustanovenie zaväzujúce príslušné orgány predchádzať poškodeniam prirodzených biotopov a biotopov druhov, obsahuje prvok právnej neistoty čo sa týka povinností, ktoré musia byť rešpektované týmito orgánmi.

38 Z vyššie uvedeného vyplýva, že v každom prípade ustanovenia článku 6 ods. 2 smernice o biotopoch neboli predmetom jasného, presného a úplného prebratia pre Gibraltár.

39 Za týchto okolností výhrada založená na neúplnom prebratí článku 6 ods. 2 predmetnej smernice musí byť, čo sa týka Gibraltáru, považovaná za dôvodnú.

O výhrade založenej na neúplnom prebratí článkov 6 ods. 3 a 4 smernice o biotopoch

40 Komisia tvrdí, že právna úprava platná v Spojenom kráľovstve nepreberá správne ustanovenia v troch osobitných oblastiach, a to v plánovaní a projektovaní odberu vody, územnom plánovaní a, čo sa týka Gibraltáru, kontroly existujúcich stavebných povolení.

— O plánovaní a projektovaní odberu vody

41 Podľa Komisie žiadne ustanovenie vnútroštátneho právneho poriadku neuvádza, že povolenia na odber vody vydané na základe kapitoly II časti II zákona z roku 1991

o vodných zdrojoch (Water Resources Act 1991) musia rešpektovať povinnosť uloženú článkom 6 ods. 3 smernice o biotopoch, brať do úvahy významný vplyv, ktorý by odber vody mohol mať na lokalitu tvoriacu časť OCHU. Takéto ustanovenia rovnako chýbajú v Severnom Írsku a na Gibraltári. Odbery vody, ktoré môžu významne ovplyvniť OCHU teda nie sú ani úplne pokryté, ani správne upravené opatreniami na prebratie účinnými v Spojenom kráľovstve.

42 Komisia dodáva, že v liste z 27. novembra 2001 Spojené kráľovstvo uviedlo, že príslušné ustanovenia nariadenia z roku 1994 boli zmenené s cieľom sprehľadnenia právnej úpravy týkajúcej sa aktivít odberu vody.

43 Spojené kráľovstvo naopak uvádza, že spoločne so všeobecnými ustanoveniami zaviedlo do účinnosti systém, ktorý umožňuje určiť predbežne pre každú lokalitu potenciálne škodlivé činnosti.

44 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v zmysle článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch akýkoľvek plán alebo projekt, ktorý priamo nesúvisí so správou lokality alebo nie je pre ňu potrebný, ale môže pravdepodobne významne ovplyvniť túto lokalitu, či už samotne, alebo v spojení s inými plánmi alebo projektmi, podlieha primeranému odhadu jeho dosahov na danú lokalitu z hľadiska cieľov ochrany tejto lokality.

45 V danom prípade však nie je sporné, že ku koncu lehoty určenej v odôvodnenom stanovisku žiadne právne ustanovenie neuvádzalo výslovne, že plánovanie a projektovanie odberu vody musí byť predmetom takéhoto odhadu.

46 Okrem toho je potrebné konštatovať, že systém zavedený právnou úpravou Spojeného kráľovstva tým že v podstate stanovuje, že všetky plány a projekty odberu vody, ktoré spadajú pod podmienky uvedené v článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch, sú od začiatku považované za potenciálne škodlivé pre predmetnú lokalitu nie je povahy, ktorá by zabezpečovala rešpektovanie požiadaviek tohto ustanovenia.

47 V konečnom dôsledku, ako to poznamenala generálna advokátka v bode 33 svojich návrhov, hoci by sa takýto predbežný odhad potenciálnych rizík mohol opierať o konkrétne skutočnosti, čo sa týka lokality, nie je tomu tak v prípade samotných projektov, v rozpore s tým, čo vyžaduje článok 6 ods. 3 smernice o biotopoch, v zmysle ktorého je potrebné vykonať primeraný odhad dosahov projektu na predmetnú lokalitu. Preto zo skutočnosti, že potenciálne škodlivé činnosti sú definované iba pre každú predmetnú lokalitu vzniká riziko, že nebudú pokryté určité projekty spôsobilé poškodiť túto lokalitu z dôvodu ich špecifických vlastností.

48 Rovnako nie je možné vyhovieť tvrdeniu Spojeného kráľovstva, podľa ktorého, čo sa týka Škótska, zákon z roku 2003 o vodnom prostredí a vodných službách (Water Environment and Water Services Act 2003) zaviedol v súvislosti s prebratím smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 275), štruktúru nového uceleného systému odberu vody, ktorá zavádza kontrolu zodpovedajúcu kontrole uvádzanej v článku 6 ods. 2 a 3 smernice o biotopoch.

49 Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že existencia nesplnenia povinnosti musí byť posudzovaná v závislosti od situácie členského štátu, ktorá existovala ku koncu lehoty určenej v odôvodnenom stanovisku a že následne vykonané zmeny nemôžu byť Súdnym dvorom brané do úvahy (pozri najmä rozsudky z 30. januára 2002, Komisia/Grécko, C-103/00, Zb. s. I-1147, bod 23, a z 30. mája 2002, Komisia/Taliansko, C-323/01, Zb. s. I-4711, bod 8).

50 S prihliadnutím na vyššie uvedené je potrebné konštatovať, že Spojené kráľovstvo neprebralo riadne článok 6 ods. 3 a 4 smernice o biotopoch, čo sa týka plánovania a projektovania odberu vody.

— O územnom plánovaní

51 Komisia sa domnieva, že právna úprava účinná v Spojenom kráľovstve neukladá jasne povinnosť podriadiť územné plánovanie primeranému odhadu jeho dosahu na OCHU v súlade s článkom 6 ods. 3 a 4 smernice o biotopoch.

52 Podľa Komisie hoci územné plánovanie nepovoľuje samo osebe stavebné projekty a hoci tieto musia byť predmetom povolenia udeleného podľa obvyklého postupu, podstatne ovplyvňuje rozhodovanie vo veci. Komisia sa teda domnieva, že takéto plánovanie musí rovnako byť predmetom primeraného odhadu jeho vplyvu na predmetnú lokalitu.

53 Spojené kráľovstvo pripúšťa že územné plánovanie môže byť považované za plánovanie alebo projektovanie v zmysle článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch, ale popiera, že by mohlo mať podstatný účinok na lokality chránené v zmysle predmetnej smernice. Tvrdí, že predmetné plánovanie neumožňuje samo osebe realizáciu určitého programu a že následne iba samotné neskoršie povolenie by mohlo spôsobiť zásah do takýchto lokalít. Podľa tohto členského štátu postačuje podriaďovať iba toto povolenie konaniu upravujúcemu plánovanie a projektovanie.

54 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť že Súdny dvor už zaujal stanovisko, že článok 6 ods. 3 smernice o biotopoch podriaďuje požiadavku primeraného odhadu dosahov plánu alebo projektu podmienke, že je tu pravdepodobnosť alebo nebezpečenstvo, že ovplyvní predmetnú lokalitu značným spôsobom. Berúc do úvahy osobitne zásadu obozretnosti, takéto nebezpečenstvo existuje, ak nemôže byť vylúčené na základe objektívnych skutočností, že predmetný plán alebo projekt ovplyvňuje predmetnú lokalitu značným spôsobom (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. septembra 2004, Waddenvereniging a Vogelbeschermingsvereniging, C-127/02, Zb. s. I-7405, body 43 a 44).

55 Ako to teda dôvodne uviedla Komisia, článok 54 A zákona z roku 1990 o územnom plánovaní (Town and Country Planning Act 1990), ktorý uvádza, že žiadosti o povolenie výstavby musia byť skúmané vo svetle relevantných územných plánov, nevyhnutne predpokladá, že tieto plány môžu značne ovplyvniť rozhodnutia prijaté vo veci a následne predmetné lokality.

56 Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že nepodriadením územného plánovania primeranému odhadu jeho dosahov na OCHU nebol článok 6 ods. 3 a 4 smernice o biotopoch dostatočne jasne a presne prebratý do právneho poriadku Spojeného kráľovstva, a preto žaloba podaná Komisiou musí byť v tomto bode považovaná za dôvodnú.

— O kontrole existujúcich povolení na výstavbu na Gibraltári

57 Komisia tvrdí, že čo sa týka Gibraltáru, príslušné orgány nesplnili požiadavky článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch v tom zmysle, že neboli povinné kontrolovať, či existujúce povolenia na výstavbu zasiahli územia chránené podľa znenia predmetnej smernice.

58 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že ako to dôvodne pripomenula generálna advokátka v bode 55 svojich návrhov, hoci je pravdou, že takáto povinnosť následnej kontroly môže byť založená na článku 6 ods. 2 smernice o biotopoch, pravdou zostáva, že odsek 3 tohto článku neobsahuje žiadne ustanovenie zaväzujúce členský štát vykonať takúto kontrolu.

59 Naopak, zo samotného znenia tohto ustanovenia vyplýva, že uvádzané konanie musí byť vykonané pred tým, ako členské štáty dajú svoj súhlas na realizáciu plánov alebo projektov, ktoré by mohli ovplyvniť predmetnú lokalitu.

60 Z toho vyplýva, že tejto časti výhrady založenej na neúplnom prebratí článku 6 ods. 3 a 4 smernice o biotopoch nemôže byť vyhovené.

O výhrade založenej na neprebratí článkov 11 a 14 ods. 2 smernice o biotopoch

61 Komisia vytýka Spojenému kráľovstvu, že neprebralo do svojho vnútroštátneho právneho poriadku povinnosti dohľadu uvedené v týchto ustanoveniach. Tvrdí, že do doby, kým predmetné povinnosti nebudú jasne uložené príslušným úradom, nebude Komisia schopná určiť, či požadovaný dohľad je účinne zabezpečený.

62 Na podporu tejto výhrady Komisia uvádza list z 27. novembra 2001, v ktorom Spojené kráľovstvo upresnilo na jednej strane, že povinnosť dohľadu bola implicitne uložená príslušným orgánom a na druhej strane, že zmeny by boli vnesené do nariadenia z roku 1994, nariadenia z roku 1995 a nariadenia z roku 1991 s cieľom posilniť právnu istotu vďaka presnejším právnym ustanoveniam, ako sú právne ustanovenia tejto právnej úpravy.

63 Podľa Spojeného kráľovstva články 11 a 14 ods. 2 smernice o biotopoch stanovujú iba to, že členské štáty musia zabezpečiť dohľad, a neukladajú presnú požiadavku, čo sa týka spôsobu, akým má byť vykonávaný, ani čo sa týka spôsobu, akým má vnútroštátna legislatíva zaviesť takýto dohľad. Spojené kráľovstvo uplatňuje okrem iného to, že zoznam aktivít dohľadu vykonávaných na základe vnútroštátnej legislatívy ukazuje, že skutočný dohľad je v Spojenom kráľovstve zabezpečený v súlade s článkami 11 a 14 ods. 2 predmetnej smernice.

64 Komisia odpovedá, že nikdy netvrdila, že v Spojenom kráľovstve nebol vykonávaný žiadny dohľad štátu nad ochranou druhov a prirodzených biotopov. Tvrdí naopak, že povinnosť dohľadu nie je v tomto členskom štáte ani jasne uplatňovaná, ani jasne uložená osobitným orgánom tohto členského štátu.

65 V tejto súvislosti je potrebné v prvom rade pripomenúť, ako to už bolo povedané v bode 26 tohto rozsudku, že povinnosť dohľadu je podstatnou pre potrebný účinok smernice o biotopoch a že musí byť predmetom podrobného, jasného a presného prebratia.

66 Je teda potrebné konštatovať, že ku koncu lehoty určenej v odôvodnenom stanovisku žiadne ustanovenie vnútroštátneho právneho poriadku neukladalo vnútroštátnym orgánom povinnosť dohľadu nad druhmi a prirodzenými biotopmi.

67 V druhom rade, tvrdeniu Spojeného kráľovstva, podľa ktorého zoznam vykonávaných činností dohľadu dokazuje, že je zabezpečený účinný dohľad, nemôže byť vyhovené. V skutočnosti ako už Súdny dvor rozhodol, zhoda praxe, predpokladanej ako ustálenej, s ochrannými imperatívmi smernice nemôže predstavovať dôvod neprebratia tejto smernice do vnútroštátneho právneho poriadku predmetného členského štátu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. mája 1991, Komisia/Nemecko, už citovaný, bod 24).

68 Keďže je nesporné že vnútroštátny právny poriadok Spojeného kráľovstva neobsahuje žiadnu zákonnú povinnosť ukladajúcu vnútroštátnym orgánom dohliadať na stav ochrany druhov a prirodzených biotopov, obsahuje prvok právnej neistoty. Preto nie je zaručené, že by bol vykonávaný systematický a sústavný dohľad nad týmto stavom ochrany.

69 Z toho vyplýva, že články 11 a 14 ods. 2 smernice neboli v Spojenom kráľovstve predmetom úplného, jasného a presného prebratia.

70 Následne je potrebné považovať výhradu založenú na neprebratí článkov 11 a 14 ods. 2 smernice o biotopoch za dôvodný.

O výhrade založenej na nesprávnom prebratí článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch

71 Komisia tvrdí, že Spojené kráľovstvo neprebralo správne povinnosť prijať opatrenia potrebné pre zavedenie systému prísnej ochrany určitých živočíšnych druhov, zakazujúc poškodzovanie alebo ničenie miest na párenie alebo miest na oddych týchto druhov. Vnútroštátna právna úprava používa sloveso „ničiť“ („to damage“) namiesto pojmu „poškodzovanie“ („deterioration“) použitého v článku 12 ods. 1 písm. d) anglickej verzie smernice o biotopoch.

72 Komisia teda vo svojej žalobe v prvom rade tvrdí, že použitie slova „ničiť“ predpokladá, že účinky poškodenia vyplývajúce z nedbanlivosti alebo nečinnosti príslušných orgánov nie sú pokryté. Vo svojej replike sa Komisia vrátila k tomuto tvrdeniu, uznajúc, že predmetné ustanovenie nevyžaduje, aby miesta na párenie

a miesta na oddych predmetných druhov boli chránené pred poškodzovaním z dôvodu nedbanlivosti alebo nečinnosti predmetných orgánov. Za týchto podmienok nie je potrebné rozhodovať v tomto bode.

73 V druhom rade Komisia tvrdí, že obmedzením sa na definovanie činov majúcich za následok poškodenie alebo znehodnotenie miest na párenie alebo miest na oddych predmetných druhov ako deliktov, bez zákazu znehodnocovania týchto miest, opatrenia na prebratie smernice o biotopoch zavádzajú podmienku spojenú s úmyselnou povahou poškodzujúceho činu, neuvádzanú článkom 12 ods. 1 písm. d) tejto smernice.

74 Spojené kráľovstvo nepopiera že článok 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch vyžaduje rozlíšenie činností, ktoré vedú k poškodeniu alebo zničeniu predmetných miest. Naopak, popiera výklad vnútroštátneho právneho poriadku podávaný Komisiou, podľa ktorého sa prebratie tejto smernice v Spojenom kráľovstve, s výnimkou Gibraltáru, obmedzuje na úmyselné činy.

75 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že v rámci konania o nesplnenie povinnosti začatého podľa článku 226 ES Komisii prislúcha preukázať existenciu tvrdeného nesplnenia povinností bez toho, aby sa toto mohlo zakladať na akejkoľvek domnienke (pozri najmä rozsudky z 25. mája 1982, Komisia/Holandsko, 96/81, Zb. s. 1791, bod 6, a z 29. apríla 2004, Komisia/Rakúsko, C-194/01, Zb. s. I-4579, bod 34).

76 Keďže Spojené kráľovstvo tvrdí, že jeho platné vnútroštátne právo je v súlade s článkom 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch, prislúcha Komisii na účely preukázania absencie úplného prebratia tohto ustanovenia predložiť Súdnemu dvoru dôkazy potrebné pre overenie existencie takéhoto nesplnenia povinnosti.

77 Zo spisu však nevyplýva že Komisia predložila dôkazy preukazujúce, že prebratie predmetnej smernice sa obmedzilo na úmyselné trestné činy. Naopak, zdá sa, že trestný čin uvádzaný vnútroštátnym právnym poriadkom Spojeného kráľovstva, ktorý postihuje činy spočívajúce v poškodzovaní alebo ničení určitého miesta, je trestným činom v materiálnom chápaní, pri ktorom sa vôbec nevyžaduje aby poškodenie alebo zničenie bolo úmyselné alebo z nedbanlivosti.

78 Za týchto podmienok, keďže Komisia nepreukázala, že Spojené kráľovstvo s výnimkou Gibraltáru si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch, tejto časti výhrady nemožno vyhovieť.

79 Čo sa týka Gibraltáru, postačuje konštatovať, že Spojené kráľovstvo uznalo, že zakázaním výlučne úmyselného poškodzovania alebo ničenia miest na párenie alebo miest na oddych predmetných druhov právna úprava uplatniteľná na Gibraltár nespĺňa podmienky predmetného článku 12 ods. 1 písm. d). Preto je potrebné túto časť výhrady považovať za dôvodnú.

80 V treťom rade Komisia poznamenáva, že právny poriadok Spojeného kráľovstva vo svojom aktuálnom znení chráni miesta na párenie a miesta na oddych iba proti činnostiam, ktoré na nich majú priamy dosah, bez zohľadnenia nepriamych zásahov, v súlade s požiadavkami článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch.

81 Tomuto tvrdeniu nie je možné vyhovieť. V konečnom dôsledku Komisia nepredložila žiadny dôkaz preukazujúci v tomto bode nesplnenie povinnosti Spojeným kráľovstvom.

82 Z vyššie uvedeného vyplýva, že výhrade založenej na nesprávnom prebratí článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch sa musí čiastočne vyhovieť.

O výhrade založenej na neúplnom prebratí článku 12 ods. 2 a článku 13 ods. 1 smernice o biotopoch

83 Komisia sa domnieva, že vnútroštátne opatrenia smerujúce k prebratiu zákazu držania, prepravovania, predaja alebo výmeny vzoriek živočíšnych a rastlinných druhov nerešpektujú časovú hranicu zavedenú týmito článkami.

84 V tejto súvislosti postačuje konštatovať že Spojené kráľovstvo počas písomnej časti konania a na pojednávaní uznalo, že platné výnimky v jeho vnútroštátnom právnom poriadku sú širšie ako výnimky uvádzané smernicou o biotopoch a že následne, predmetné ustanovenia neboli v tomto členskom štáte správne prebraté.

85 Výhrada založená na neúplnom prebratí článku 12 ods. 2 a článku 13 ods. 1 predmetnej smernice musí byť preto považovaná za dôvodnú.

O výhrade založenej na nesprávnom prebratí článku 12 ods. 4 smernice o biotopoch

86 Komisia sa domnieva, že opatrenia na prebratie prijaté Spojeným kráľovstvom neobsahujú žiadne ustanovenie vyžadujúce zavedenie takého systému kontroly náhodného odchytu a usmrcovania určitých živočíšnych druhov, aký uvádza predmetný článok 12 ods. 4. Z dôvodu absencie presnejších informácií Komisia nemôže posúdiť, či táto kontrola je účinne zabezpečená.

87 V tejto súvislosti postačuje konštatovať, že Spojené kráľovstvo na jednej strane uznalo, že vnútroštátna právna úprava neobsahuje žiadne ustanovenie smerujúce k zavedeniu takéhoto systému kontroly a na druhej strane vo svojom liste z 27. novembra 2001 pripustilo, že táto právna úprava musí byť zmenená, aby z toho vyvodilo, že takáto kontrola je výslovne zavedená.

88 V každom prípade sa nezdá, že by takéto opatrenie bolo prijaté v lehote určenej v odôvodnenom stanovisku.

89 Výhrada založená na nesprávnom prebratí článku 12 ods. 4 smernice o biotopoch musí byť preto považovaná za dôvodnú.

O výhrade založenej na nesprávnom prebratí článku 15 smernice o biotopoch

90 Komisia vytýka Spojenému kráľovstvu, že nerešpektovalo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 15 smernice o biotopoch. V prvom rade vytýka tomuto členskému štátu, že zakázal iba metódy výslovne uvedené v prílohe VI písm. a) a b) tejto smernice, bez zavedenia všeobecného zákazu používania neselektívnych metód. V druhom rade sa Komisia domnieva, že články 1 a 10 zákona o tuleňoch sa obmedzujú na zákaz dvoch spôsobov usmrcovania tuleňov, zavádzajúc vo forme povolení vydaných zo strany Secretary of State výnimky, ktoré, ako sa zdá, idú nad rámec výnimiek povolených predmetnou smernicou.

— O absencii všeobecného zákazu všetkých neselektívnych prostriedkov

91 Komisia uvádza, že právna úprava Spojeného kráľovstva neobsahuje žiadny všeobecný zákaz používania všetkých neselektívnych prostriedkov, schopných spôsobiť miestne vyhubenie alebo vážne poškodenie populácií predmetných voľne žijúcich živočíšnych druhov. Preto táto vnútroštátna právna úprava neumožňuje predísť objaveniu sa ešte neznámych neselektívnych metód odchytu a usmrcovania.

92 Spojené kráľovstvo tvrdí, že článok 15 smernice bol prebratý článkom 41 nariadenia z roku 1994, článkom 36 ods. 2 nariadenia z roku 1995 a článkom 17 V ods. 2 nariadenia z roku 1991. Uvádza, že tieto články uvádzajú zoznamy všetkých neselektívnych prostriedkov odchytu a usmrcovania chránených druhov, aktuálne evidovaných v tomto členskom štáte, a že tieto zoznamy sú predmetom sústavného skúmania na účely ich aktualizácie, pokiaľ by to bolo potrebné.

93 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v zmysle článku 15 smernice o biotopoch, pokiaľ ide o odchyt alebo usmrcovanie druhov divokej fauny uvedených v prílohe V písm. a) tejto smernice a v prípadoch, keď sa v súlade s článkom 16 uvedenej smernice použijú odchýlky na odber, odchyt alebo usmrcovanie druhov uvedených v prílohe IV a) tej istej smernice, členské štáty zakážu používanie všetkých neselektívnych prostriedkov a metód schopných spôsobiť miestne vyhubenie alebo vážne poškodenie populácií takýchto druhov.

94 Zo samotného znenia tohto ustanovenia vyplýva, že toto ustanovenie uvádza všeobecnú povinnosť smerujúcu k zákazu všetkých neselektívnych prostriedkov odchytu a usmrcovania predmetných druhov divokej fauny.

95 V danom prípade teda nebolo napádané že ku koncu lehoty určenej v odôvodnenom stanovisku vnútroštátny právny poriadok neuvádzal takýto všeobecný zákaz.

96 Okrem toho je potrebné poznamenať, ako to urobila generálna advokátka v bode 89 svojich návrhov, že možnosť aktualizovať zoznam zakázaných metód je menej účinná ako všeobecný zákaz. V konečnom dôsledku omeškanie s aktualizáciou predmetných zoznamov by nevyhnutne viedlo k nedostatkom v ochrane, predídenie ktorým má konkrétne za cieľ všeobecný zákaz uvedený v článku 15 smernice o biotopoch. Tento výklad je o to dôvodnejší, že vnútroštátny právny poriadok neobsahuje žiadnu zákonnú povinnosť revidovať predmetné zoznamy.

97 Za týchto okolností nie je vôbec zaručené, že všetky neselektívne prostriedky schopné spôsobiť miestne vyhubenie alebo vážne poškodenie populácií chránených druhov sú v Spojenom kráľovstve zakázané.

98 Preto je potrebné sa domnievať, že tento členský štát neprebral správne článok 15 smernice o biotopoch, čo sa týka zákazu všetkých neselektívnych prostriedkov odchytu alebo usmrcovania predmetných druhov divokej fauny.

— O zákone o tuleňoch

99 Na úvod je potrebné upresniť, že Komisia vo svojej replike zobrala späť výhradu týkajúcu sa zákona o tuleňoch, vychádzajúc z okolnosti, že Spojené kráľovstvo sa vo svojom vyjadrení k žalobe zaviazalo v tomto bode zmeniť svoje zákonodarstvo. Vo svojej duplike Spojené kráľovstvo však považovalo za potrebné oznámiť Komisii, že očakáva výsledok tohto sporu pre vykonanie týchto zmien. Za týchto podmienok Komisia počas pojednávania zotrvala na tejto výhrade, proti čomu Spojené kráľovstvo nenamietalo.

100 Komisia tvrdí že zákazom iba dvoch metód usmrcovania tuleňov a umožnením vydávania povolení za podmienok idúcich nad rámec výnimiek uvádzaných smernicou o biotopoch, zákon o tuleňoch nerešpektoval článok 15 tejto smernice.

101 Podľa Spojeného kráľovstva takýto výklad zákona o tuleňoch je nepresný. Spojené kráľovstvo tvrdí, že tento zákon iba dopĺňa článok 41 nariadenia z roku 1994, ktorý preberá článok 15 predmetnej smernice, a ktorý teda ponúka dodatočnú ochranu pre rozličné druhy tuleňov.

102 V tejto súvislosti je potrebné v prvom rade pripomenúť, že ako bolo uvedené v bode 98 tohto rozsudku, článok 41 nariadenia z roku 1994 nepredstavuje správne prebratie článku 15 smernice o biotopoch. S tvrdením Spojeného kráľovstva, podľa ktorého zákon o tuleňoch dopĺňa článok 41 nariadenia z roku 1994, preto nie je možné súhlasiť.

103 V druhom rade, hoci by zákon o tuleňoch dopĺňal nariadenie z roku 1994, tento zákon by mohol byť interpretovaný v tom zmysle, že sú zakázané iba dve metódy výslovne uvádzané predmetným zákonom.

104 Za týchto okolností zákon o tuleňoch obsahuje prvok právnej neistoty, čo sa týka metód usmrcovania tuleňov, ktoré sú v Spojenom kráľovstve zakázané, a teda nezabezpečuje prebratie článku 15 smernice o biotopoch.

105 Z vyššie uvedeného vyplýva, že výhrade týkajúcej sa nesprávneho prebratia článku 15 smernice o biotopoch sa musí vyhovieť.

O výhrade založenej na nesprávnom prebratí článku 16 smernice o biotopoch

106 V prvom rade sa Komisia domnieva, že súhrn vnútroštátnych ustanovení, ktoré zavádzajú výnimky z článkov 12 až 15 písm. a) a b) smernice o biotopoch, ktoré sú uvedené najmä v článku 40 nariadenia z roku 1994, článku 35 nariadenia z roku 1995 a článku 17 U nariadenia z roku 1991 nerešpektujú dve podmienky uvedené v článku 16 predmetnej smernice. Komisia pripomína, že podľa znenia posledného z menovaných ustanovení výnimka môže byť udelená iba pod podmienkou, že neexistuje iné vyhovujúce riešenie a že táto výnimka nepoškodzuje udržiavanie populácie predmetného druhu v jej prirodzenom mieste výskytu v priaznivom stave ochrany.

107 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že na jednej strane Spojené kráľovstvo uznalo, že každá výnimka udelená v zmysle predmetného článku 16 musí povinne spĺňať dve vyššie uvedené podmienky a že na druhej strane, hoci by tento členský štát pripustil, že tieto podmienky nie sú reprodukované vo vnútroštátnom právnom poriadku, žiadna zmena smerujúca ku konvalidácii tohto nesplnenia povinnosti nebola ku koncu lehoty určenej v odôvodnenom stanovisku vykonaná.

108 Preto musí byť tejto časti výhrady vyhovené.

109 V druhom rade sa Komisia domnieva, že špecifické výnimky vymenované v článku 40 ods. 3 písm. c) a článku 43 ods. 4 nariadenia z roku 1994, ako aj obdobné ustanovenia nariadenia z roku 1995 a nariadenia z roku 1991 prekračujú pôsobnosť článku 16 smernice o biotopoch. V tejto súvislosti Komisia tvrdí, že zákazy uvedené s cieľom prebrať články 12, 13 a 16 tejto smernice nie sú uplatniteľné, pokiaľ predmetný čin vyplýva z legálnej činnosti.

110 Podľa Spojeného kráľovstva vzhľadom na prebratie požiadaviek článkov 12 a 13 smernice o biotopoch, formulujúc ich porušenie ako trestný čin, je potrebné vylúčiť uplatnenie takéhoto trestného činu v prípade, ak osoby konali bez úmyslu spáchať trestný čin.

111 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že článok 16 smernice o biotopoch definuje presným spôsobom podmienky, za ktorých sa členské štáty môžu odchýliť od článkov 12 až 15 písm. a) a b) smernice o biotopoch, takže článok 16 sa má vykladať reštriktívne.

112 Okrem toho, ako poznamenala generálna advokátka v bode 113 svojich návrhov, články 12, 13 a 16 smernice o biotopoch predstavujú koherentný súbor noriem smerujúci k zabezpečeniu ochrany populácií predmetných druhov, takže každá výnimka, ktorá by bola nezlučiteľná s touto smernicou, by porušovala tak zákazy uvedené v článku 12 alebo 13 tejto smernice, ako aj pravidlo, podľa ktorého výnimky môžu byť poskytnuté v súlade s článkom 16 tej istej smernice.

113 Je teda potrebné konštatovať, že predmetná výnimka v danom prípade povoľuje činy, ktoré vedú k usmrcovaniu chránených druhov, poškodzovaniu alebo ničeniu ich miest na rozmnožovanie a oddych, pretože tieto činy sú ako také legálne. Takáto výnimka založená na legalite činu je preto v rozpore tak s duchom a cieľom smernice o biotopoch, ako aj znením článku 16 tejto smernice.

114 Berúc do úvahy vyššie uvedené, je potrebné považovať žalobu v tomto bode za dôvodnú.

O absencii uplatnenia smernice o biotopoch mimo teritoriálnych vôd Spojeného kráľovstva

115 Komisia vytýka Spojenému kráľovstvu, že obmedzilo uplatnenie ustanovení, ktoré zabezpečujú prebratie smernice o biotopoch do vnútroštátneho právneho poriadku iba na samotné územie a teritoriálne vody tohto členského štátu. Tvrdí, že vo svojej výlučnej ekonomickej zóne sa členské štáty musia prispôsobiť právu Spoločenstva v oblastiach, v ktorých vykonávajú svoje zvrchované práva, a teda že táto smernica sa uplatňuje aj mimo teritoriálnych vôd. Konkrétne Komisia Spojenému kráľovstvu vytýka, že nerešpektovalo vo svojej výlučnej ekonomickej zóne svoju povinnosť určenia OCHU pri uplatnení článku 4 predmetnej smernice, ani povinnosť zabezpečenia ochrany druhov uvedenú v jej článku 12.

116 Spojené kráľovstvo bez napádania dôvodnosti tejto výhrady tvrdí na jednej strane, že v roku 2001 prijalo primeranú právnu úpravu o petrolejárskom priemysle, a to nariadenie z roku 2001 o petrolejárskych činnostiach na mori [Offshore Petroleum Activities (Conservation of Habitats) Regulations 2001], a na druhej strane, že pripravilo primeranú legislatívu rozširujúcu pôsobnosť požiadaviek smernice o biotopoch na námornú zónu nachádzajúcu sa za jeho teritoriálnymi vodami.

117 V tejto súvislosti, ako to poznamenala generálna advokátka v bodoch 131 a 132 svojich návrhov, medzi účastníkmi konania nie je sporné, že Spojené kráľovstvo vykonáva svoje zvrchované práva vo svojej výlučnej ekonomickej zóne a na kontinentálnom šelfe, ani že smernica o biotopoch je z tohto dôvodu uplatniteľná mimo teritoriálnych vôd členských štátov. Z toho vyplýva, že táto smernica musí byť zavedená do účinnosti v tejto výlučnej ekonomickej zóne.

118 Okrem toho je nesporné, že právna úprava, ktorú Spojené kráľovstvo uvádza vo svojom liste z 27. novembra 2001, ktorá rozširuje pôsobnosť opatrení určených na prebratie požiadaviek smernice o biotopoch mimo teritoriálnych vôd tohto členského štátu, nebola stále ku koncu lehoty určenej v odôvodnenom stanovisku prijatá.

119 Jedinou právnou úpravou účinnou ku koncu predmetnej lehoty bolo nariadenie z roku 2001 o petrolejárskych činnostiach na mori. Je teda nutné konštatovať, že toto sa týka iba petrolejárskeho priemyslu, a teda nie je samo osebe schopné zabezpečiť prebratie smernice o biotopoch mimo teritoriálnych vôd Spojeného kráľovstva.

120 Za týchto podmienok musí byť žaloba Komisie považovaná v tomto bode za dôvodnú.

121 S prihliadnutím na súhrn vyššie uvedených dôvodov je potrebné konštatovať, že neprijatím všetkých opatrení potrebných pre zabezpečenie úplného a správneho zavedenia požiadaviek smernice o biotopoch v stanovených lehotách a najmä:

— článku 6 ods. 2 čo sa týka Gibraltáru,

— článku 6 ods. 3 a 4 čo sa týka plánovania a projektovania odberu vody, ako aj územného plánovania,

— článku 11,

— článku 12 ods. 1 písm. d) čo sa týka Gibraltáru,

— článku 12 ods. 2,

— článku 12 ods. 4,

— článku 13 ods. 1,

— článku 14 ods. 2,

— článku 15,

— článku 16,

— celej smernice o biotopoch mimo svojich teritoriálnych vôd,

si Spojené kráľovstvo nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z predmetnej smernice.

O trovách

122 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať Spojené kráľovstvo na náhradu trov konania a Spojené kráľovstvo nemalo úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Neprijatím všetkých opatrení potrebných pre zabezpečenie úplného a správneho zavedenia požiadaviek smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín v stanovenej lehote a najmä:**

   — **článku 6 ods. 2 čo sa týka Gibraltáru,**

   — **článku 6 ods. 3 a 4 čo sa týka plánovania a projektovania odberu vody a územného plánovania,**

   — **článku 11,**

   — **článku 12 ods. 1 písm. d) čo sa týka Gibraltáru,**

   — **článku 12 ods. 2,**

   — **článku 12 ods. 4,**

   — **článku 13 ods. 1,**

— **článku 14 ods. 2,**

— **článku 15,**

— **článku 16,**

— **celej smernice 92/43 mimo svojich teritoriálnych vôd,**

si Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z predmetnej smernice.

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska je povinné nahradiť trovy konania.**

Podpisy